Tek başına bir ordu

Yazan ve Çizen: Gürbüz Azak

DELİ BALTA

Yıl 2 • Sayı 42 • 15 Ekim 1984 • 20 TL.

DELİ BALTA'dan sizlere

Ahbaplarım,

Bir Osmanlı evlâdı olarak dünyaya gelmekten ötürü Rabbime her dem şükrediciyim. Zirâ Osmanlı demek, Türk demek, cihad demektir. Adalet demektir, hizmet demektir, merhamet demektir.

Beni, kusurlu ve günahkâr bir kardeşiniz olarak az da olsa seviyor ve yaptıklarımı beğeniyorsanız; hiçbir Osmanlı sultânına hakaret ve iftira etmeyiniz! Sizlerin huzur ve saadeti için gayret eden bu Türk hâkanlarına dil uzatmayınız. Dost ve düşmanların, kahramanlıklarını anlata anlata bitiremedikleri bu sultânlardan ikisinden anlatayım:

Murad-ı Hüdavendigâr... Kahraman gazileriyle beraber Apolonya kalesi önlerinde... Kaleyi kuşatmıştı, fakat, surlar çok sağlamdı. Sultan Murad ise işin uzamasına sıkılıyordu. Kuşatmanın ikinci günü Murad Han, gözleri dalgın Apolonya kalesine bakarak birşeyler mırıldandı: "Burada bağlanıp kalmak, bizi mübarek seferimizden alıkoyar... Meğer ola ki, Cenab-ı Hak, bu inatçı kal'anın duvarını yıka..." Dua henüz bitmemişti. Bir yeniçeri koşarak geldi: "Müjdeler olsun Sultânım! Hikmeti Hüda, Apolonya kalesinin duvarı olduğu gibi yıkıldı gitti..."

Bunun gibi hadiseler çok olduğu için, Murad Hana (Hüdavendigâr) lâkabı takılmıştır. Allahın yardım ettiği, demektir.

İşte bu hadiselerden biri daha:

1389... 19 Haziran... Berat Kandili... Osmanlı Ordusu Kosova'da... Yarın cihad vardır. Gece... Fırtınalı bir hava... Cihan Sultanı Murad Han'ım, secdeye kapanmış, yakarıyor: "Ya Rabbi! Dışarıdaki şu fırtına, bu aciz kulun Murad'ın günahları yüzünden çıktı ise, mâsum askerciklerimi bağışla... Allahım... Onlar ki, buraya kadar senin dinini yüceltmek, duyurmak için geldiler... Onlara öyle bir zafer kazandır ki, bütün müslümanlar bayram ede... Dilersen, o bayram gününde, şu Murad kulun sana kurban olsun Allahım..." O secdeden kalkarken, Kosova sahrasına son rahmet damlaları düşüyordu. Hüda, Hüdavendigâr'ın duasını kabul etmişti. Hem fırtınayı dindirmiş, hem "askerciklere" bayram ettirmiş, hem de "o bayram gününde Sultan Murad, Rabbine kurban olmuştu"...

İkinci Murad...

1448... 19 Ekim... Yine Osmanlı Ordusu, yine Kosova... Yine Otağı Hümâyundayız... Yine secdede bir padişah... Bu, Birinci Murad değil, İkinci Murad... Her şey aynı; asker aynı, gâye aynı, yer aynı, düşman aynı... Tek şey farklı; Birinci değil, İkinci Murad... İşte, İkinci Murad Sultânım da bunun için yüzünü secdeye sürmektedir: "Ya Rabbi! Benim adım da Murad... Ben de o Murad'ın torunuyum. Bana da, benim askerciğime de o zaferi nasib eyle... Ben de Senin dinin için savaşıyorum... Allahım..."

Cihan Sultanı böyle yalvarınca, maksat bu olunca.....

Evet, Kosova ikinci bayramını yaşıyordu...

Tek başına bir ordu — Yazan ve Çizen: Görbüz Azak
DELİ BALTA

Yıl 2 • Sayı 42 • 15 Ekim 1984
Her Ayın 1'inde ve 15'inde Çıkar

İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. adına sahibi **ENVER ÖREN** • Sorumlu Yayın Müdürü: **RAHİM ER** • Yazı İşleri Müdürü: **ŞABAN ÇİBİR** • Teknik Müdür: **SADIK SÖZTUTAN** • **ADRES:** Deli Balta çizgi roman dergisi, Nuruosmaniye Caddesi No: 17/1-14 Cağaoğlu-İstanbul • **Tel: 526 31 46** • Telex: 22000 yuas tr • **BASKI:** Hizmet Gazetecilik ve Matbaacılık Ltd. Şti. İstanbul • **DAĞITIM:** Hür Holding A.Ş. • **ABONE ÜCRETİ:** Yıllık (24 Sayı) 480.-TL. Bir yıldan az abone kaydı yapılmaz • Yurt dışı abone ücreti 10 D.M. • **İLÂN TARİFESİ:** Arka kapak 200.000.-TL. Kapak içi 150.000.-TL. • POSTA ÇEK No: 135 12-7 • **TELİF HAKKI:** İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. • **Bu dergi, Türkiye Gazetesi Yayın Topluluğuna dahildir.**

Kısa süre sonra üç kişi Türk odasına en yakın tümsekte, kar-lar üstüne uzanıp bekle-diler.
NE YAPIP EDİP ONU YAKALAMA-LIYIZ... BİR YERE KAÇAMAZ!
BU FIRSAT BİR DAHA ELE GEÇMEZ. İYİ DEĞERLENDİ-RELİM!
Kafa kafaya verip planlar kurdular. Ma-dem ki Deli Balta bu-radaydı, bir ân önce işi-ni bitirmek gerekiyor-du. ötelerde iki kurt yavrusu uludu...

Kitçikis'in adamları kılıçlarını yoklayıp hazır olduklarını söy-lediler.
EĞER YA-KALARSAK SİZE YİRMİ-ŞER ALTIN VERECEĞİM.
SEN HİÇ ME-RAK ETME... ONU ELİNDE BİL... ALTIN İŞİ KOLAY...
NİKO, ÖNCE SEN GİT. İÇERİ GİR VE ŞÖYLE BİR BAKIP DÖN GEL.
BAŞÜSTÜNE.. FIRSAT ÇIKAR-SA ONU SÜRÜYE SÜRÜYE GE-TİRİRİM!

Niko fırlayıp uzaklaştı. Çiz-melerin pıtırtısından gayri ses işitilmiyordu...

Aradan epey za-man geçti ama, Niko'dan bir haber çıkmadı.

ŞİMDİ DE SEN GİT... NE YA-PIYOR BU SERSERİ BAK BAKALIM!
OLUR REİS! HEMEN DÖ-NERİM...
GEVEZE-LİĞİ BIRAKTA KOŞ... VAKİT GEÇİYOR!

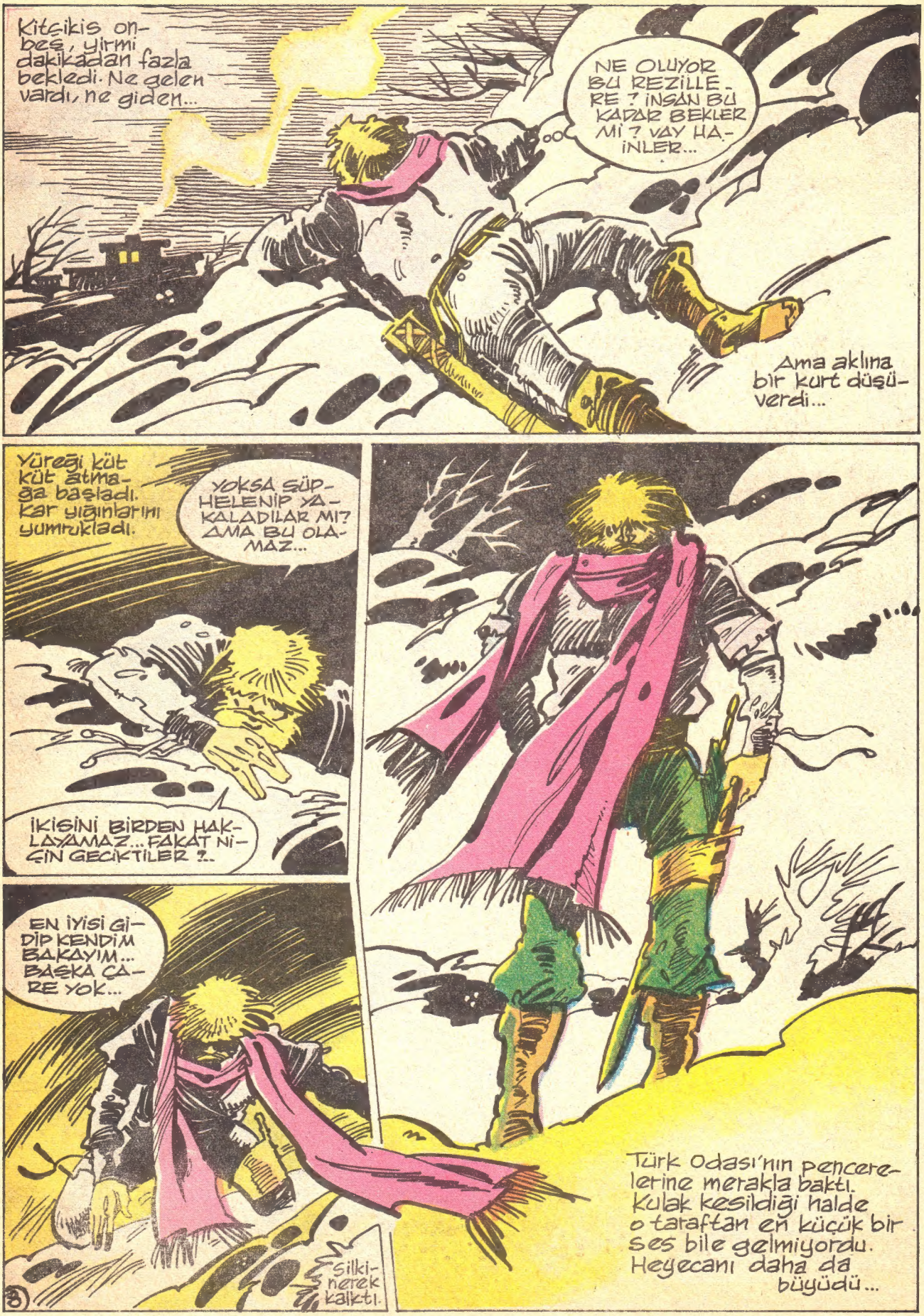
Kitçikis on-beş, yirmi dakikadan fazla bekledi. Ne gelen vardı, ne giden...
NE OLUYOR BU REZİLLERE ? İNSAN BU KADAR BEKLER Mİ ? VAY HAİNLER...
Ama aklına bir kurt düşüverdi...
Yüreği küt küt atmağa başladı. Kar yığınlarını yumrukladı.
YOKSA SÜPHELENİP YAKALADILAR MI? AMA BU OLAMAZ...
İKİSİNİ BİRDEN HAKLAYAMAZ... FAKAT NİÇİN GECİKTİLER ?..
EN İYİSİ GİDİP KENDİM BAKAYIM... BAŞKA ÇARE YOK...
silkinerek kalktı.
Türk Odası'nın pencerelerine merakla baktı. Kulak kesildiği halde o taraftan en küçük bir ses bile gelmiyordu. Heyecanı daha da büyüdü...

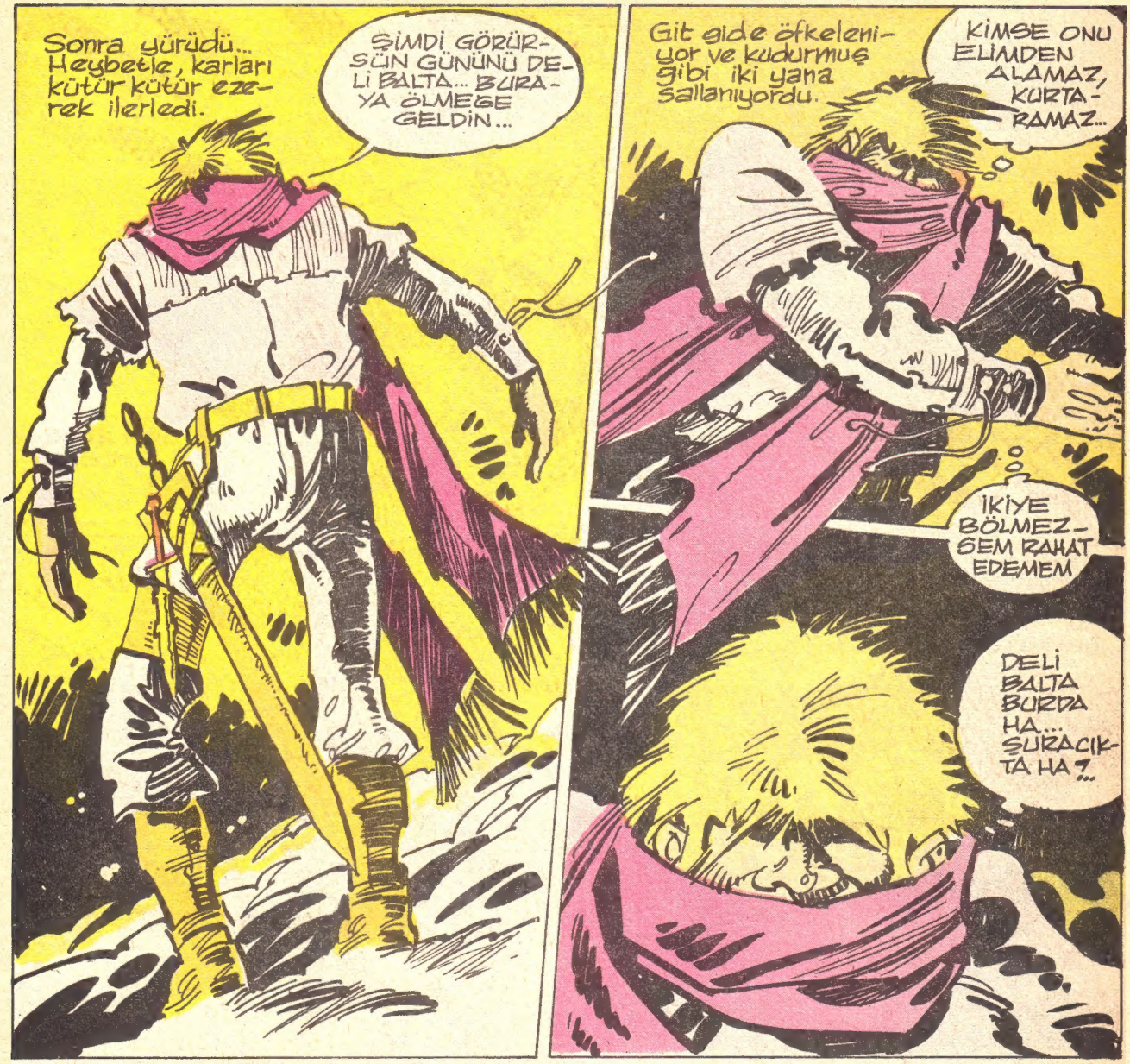

Yılan bakışlı dözleri yuvarlak kala kaldı. Neredeyse nefes almayı bile unutacaktı..

Neden sonra aklı başına geldi de, kim olduğunu, buraya niçin geldiğini hatırladı. Gırtlağını yırtarak haykırdı...
KİM YAPTI BUNU!? NEDİR BU REZALET? DELİ BALTAAA!.. SENİN İŞİN BU!..
SOLUCANLAR GİBİ SAKLANMA, ÇIK KARŞIMA KORKAK, ÇIK!
AHMAK TÜRK SENİ BEKLİYORUM, NEREDESİN?
ÇILDIRTMA BENİ! KİMSE SENİ KURTARAMAZ ARTIK!
BU SON HESAPLAŞMAMIZ OLACAK!
İki adamı, iri iplerle çok acaip bağlanmış ve ağızları sımsıkı kapatılmıştı. Ürkekçe bakıyorlardı...

Halil Ağa kitçikis'e gülümseyerek baktı
NE O KITÇIKIS? YİNE HEYHEYLERİN ÜZERİNDE... BİR ŞEY Mİ OLDU?
Kitçikis üç defa üst üste soludu...
BENİMLE ALAY ETME HALİL AĞA! SÖYLE, MİSAFİR NEREDE?
YOK, DEME... BURADA OLDUĞUNU BİLİYORUM... AZ ÖNCE HABER ALDIM!
BUNLAR KENDİ KENDİLERİNİ BAĞLAMIŞ OLAMAZLAR HERHALDE!
HAA... ONLAR MI? MİSAFİR OZANA SALDIRDILAR. BİZ DE, AYIPTIR YAPMAYIN DEDİK. BU HÂLE GELİVERDİLER. ÇOK MERAKLI DOSTLARIN VAR!
Kitçikis bu sefer tabancalarını yere vura vura bağırdı:
HALİL AĞA, SENİNLE BİR ALIP VEREMEDİĞİM YOK! AMA ŞU MİSAFİRİ GÖRMEK İSTERİM!
Halil Ağa, hafif yan dönüp, omzu üstünden seslendi:
AŞIK!.. YATMADINSA BİR GELİVER. BAK, KİTÇİKİS BEY GELMİŞ!
11

Yatak odasının kapısı ipince bir gıcırtıyla açıldı...
BUYUR HALİL AĞAM. NE VAR Kİ? KİTÇİKİS BEY DE KİM OLA?...
HOŞ GELMİŞ... BİR ŞEY Mİ İSTİYORMUŞ ACEP?
BAK... BU ÖFKELİ HIRİSTİYAN SENİ DELİ BALTA SANIYOR. GÖRSÜN...
YORDUK SENİ KUSURA BAKMA!...
AMA BU O DEĞİL...
HIRİSTİYAN DOĞRU SANMIŞ. BEN ANADOLUYUM, SERDENGEÇTİYİM, DELİ BALTAYIM!
ZATEN HER MÜSLÜMAN AZ BİRAZ DELİ BALTADIR...
BENDEN İYİ DELİ BALTA BU ZAMANDA ZOR BULUNUR!..
Kitçikis, ne diyeceğini bilemedi...
AH O ÇOCUK AHH!...
YOK YERE TELAŞLANDIRDI BENİ. NEYSE... ŞU APTALLARI ÇÖZELİM DE GİDELİM... AH O ÇOCUK...
Biraz sonra:
HAYDİ ŞİMDİ EVLERİNİZE!.. BECERİKSİZ ADAMLAR!.. HAYDİ DEDİM!..
ŞEY...
AMA KİTÇİKİS...
GİDİN DEDİM! DAHA FAZLA REZİL OLMAK İSTEMEM. DEFOLUN!
12

Adamları gittikten on dakika sonra da kitçikis çıkmıştı.
Öfkesi kabardıkça kabarıyordu.
Dışarıda kar iyice dinmiş; alacakaranlık yer yer göz akı beyazlığında uzanıp gitmede idi... Kitçikis homurtularla bir yamaca vurdu kendini...

Sonra tenhalardan yokuş aşağı yürür oldu. Yeni çıkan hafif bir esinti, üstüne üstüne geliyordu.
Ortalıkta yalnız onun auak sesleri duyuluyordu...

Ve kar yeniden hevesli hevesli tozmaya başladı.

Kulakları kirişte idi. Birden durdu.
BİRİ BENİ TAKİP EDİYOR... EVET, EVET...

İçine bir tuhaf ürküntü düştü. Koşmaya koyuldu...
KEŞKE ADAMLARINI YOLLAMASAYDIM. İYİ OLMADI...

Bir ağacın gövdesine nefes nefese yaslandı.
KİM OLABİLİR, KİM TAKİP EDEBİLİR?..
Sonra tek gözle baktı
YOKSA YANILIYOR MUYUM?.. BELKİ DE BANA ÖYLE GELDİ...
İşte o sırâ tam karşısından bir fısıltı işitti...
BENİ Mİ ARIYORSUN KITÇIKIS?!
Gerisin geri dönüp, var hızıyla seyirtti.
BU O... DELİ BALTA BU... HANİ YOKTU, HANİ BURADA DEĞİLDİ?
Kitçikis tıpkı delilere dönmüştü. Rüzgâr kar kümelerini bir yandan öbür yana savurup duruyordu...
EV NE YANDAYDI, YOL NE TARAFTAYDI?.. KORKMA KITÇIKIS... SEN ÇOK CESUR BİR YİĞİTSİN...
14

Aynı sesi tekrar duydu. Yine karşısından geliyordu... Kazık gibi olduğu yere çakılıp kaldı...
O BU!.. ONUN SESİ BU...!
BURADAYIM KİTÇİKİS!
SENDEN KORKMUYORUM DELİ BALTA! İŞTE BURADAYIM! ÇIK ORTAYA!
YETER ARTIK, ÇIK!!!
Belli belirsiz, ve birbirine dolaşmış dallar arasından deminki ses dedi ki:
SEN HİÇ KORKMAZSIN KİTÇİKİS.. SEN BÜYÜK KAHRAMANSIN!
SEN DELİ BALTASIN! BEKLİYORUM SENİ, GEL HAYDİ, ÇIK!
Kar ansızın durdu. Uzakta ipince bir gölge belirmişti...
ŞEYTANIN ARKA BACAĞI! YİĞİT KİTÇİKİS SEN YORULMA BEN GELİRİM!
YAPAYALNIZSIN! BU TAFRA NİYE? KİME GÜVENİYORSUN, SÖYLE!

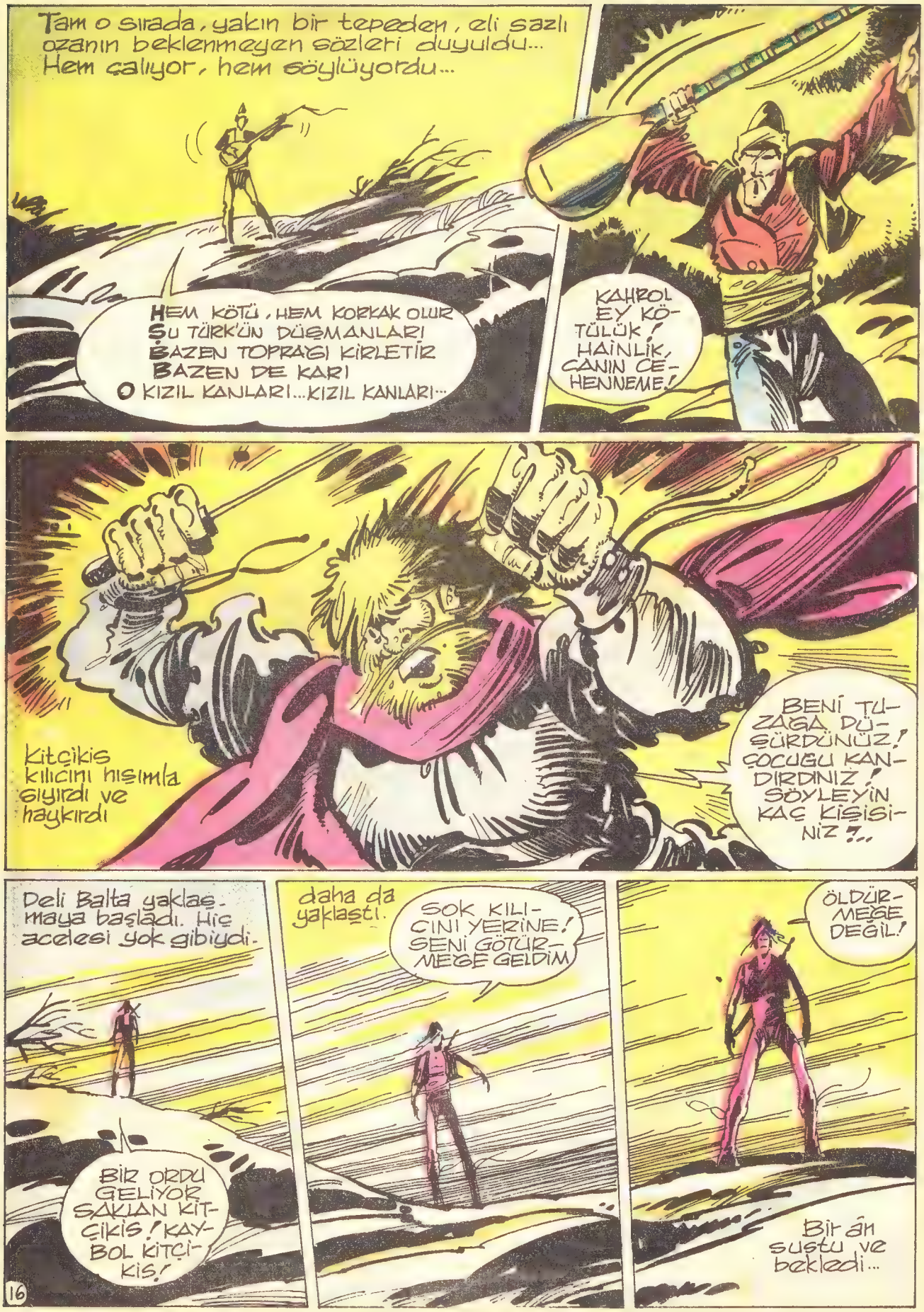
Tam o sırada, yakın bir tepeden, eli sazlı ozanın beklenmeyen sözleri duyuldu... Hem çalıyor, hem söylüyordu...
HEM KÖTÜ, HEM KORKAK OLUR
ŞU TÜRK'ÜN DÜŞMANLARI
BAZEN TOPRAĞI KİRLETİR
BAZEN DE KARI
O KIZIL KANLARI...KIZIL KANLARI...
KAHROL EY KÖTÜLÜK! HAİNLİK, CANIN CEHENNEME!
Kitçikis kılıcını hışımla sıyırdı ve haykırdı
BENİ TUZAĞA DÜŞÜRDÜNÜZ! ÇOCUĞU KANDIRDINIZ! SÖYLEYİN KAÇ KİŞİSİNİZ?..
Deli Balta yaklaşmaya başladı. Hiç acelesi yok gibiydi.
BİR ORDU GELİYOR SAKIAN KİTÇİKİS! KAYBOL KİTÇİKİS!
daha da yaklaştı.
SOK KILICINI YERİNE! SENİ GÖTÜRMEĞE GELDİM
ÖLDÜRMEĞE DEĞİL!
Bir an sustu ve bekledi...

Derken, kitçikis çılgın gibi saldırdı.

SEN BANA AZ GELİRSİN OSMANOĞLU AZ!.. ÇOK BÜYÜK HATA İŞLEDİN!

Tepede yine ses vardı.

KİM Kİ AZMIŞTIR, SUSTURAN GELİR!

ONA KAN KUSTURAN GELİR!

Kılıçları sıyrılmış iki kişi, iki kara atmaca gibi birbirine saldırdı. Kitçikis artık bir tek şey düşünüyordu...

SENİ SAĞ KOMAM, BİLMİŞ OL!.. PARÇALIYACAĞIM SENİ DELİ BALTA!

ELİNDEN GELENİ ARDINA KOMA SERSERİLER SERSERİSİ!

İŞTE KARŞINDAYIM!...

OLANCA HINÇ VE OLANCA HIRSLA BİRBİRLERİNE GİRDİLER...

BİLİYORUM VE O YÜZDEN BURADAYIM!

BU KILIÇ KAÇ TÜRKÜN BEDENİNE SAPLANDI BİLİYOR MUSUN?

ÜMİTLENME RUMOĞLU... OSMANLIYA YETECEK BİLEĞİN EKSİK SENİN...

DELİ BALTAYA YETECEK YÜREĞİN EKSİK SENİN!

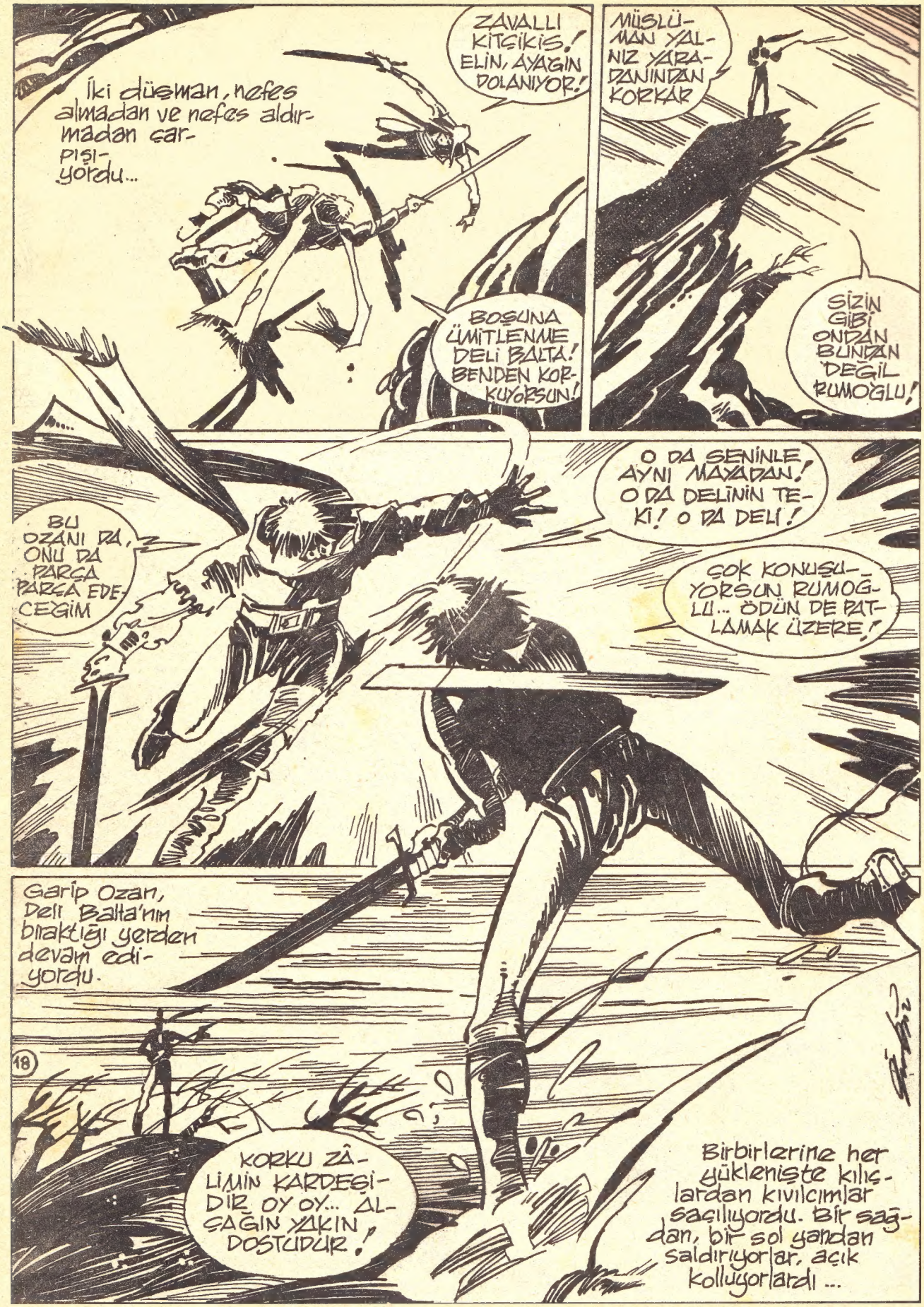
İki düşman, nefes almadan ve nefes aldırmadan çarpışıyordu...
ZAVALLI KİTÇİKİS! ELİN, AYAĞIN DOLANIYOR!
BOŞUNA ÜMİTLENME DELİ BALTA! BENDEN KORKUYORSUN!
MÜSLÜMAN YALNIZ YARADANINDAN KORKAR
SİZİN GİBİ ONDAN BUNDAN DEĞİL RUMOĞLU!
O DA SENİNLE AYNI MAYADAN! O DA DELİNİN TEKİ! O DA DELİ!
BU OZANI DA, ONU DA PARÇA PARÇA EDECEĞİM
ÇOK KONUŞUYORSUN RUMOĞLU... ÖDÜN DE PATLAMAK ÜZERE!
Garip Ozan, Deli Balta'nın bıraktığı yerden devam ediyordu.
KORKU ZÂLİMİN KARDEŞİDİR OY OY... ALÇAĞIN YAKIN DOSTUDUR!
Birbirlerine her yükleniştе kılıçlardan kıvılcımlar saçılıyordu. Bir sağdan, bir sol yandan saldırıyorlar, açık kolluyorlardı ...
18

bu çizgi romanın devamı Türkiye Çocuk dergisi nde

Zengin muhtevası ile Türkiye Çocuk hepinizin en iyi arkadaşı. 1 Ekim'den itibaren yenilikleri ile Türkiye Çocuk yine 64 sahife, yine 50 Lira. Bayinizden mutlaka Türkiye Çocuk dergisi isteyin. Seveceksiniz.

Her ayın 1'inde ve 15'inde bütün bayilerde...

Türkiye Gazetesi
ÇOCUK
Dergisi

hastalar ve doktorlar

çizen: Muammer Erkul